

Có nên để Quốc hội VC soạn thảo luật bầu cử tương lai không?

LS. Lâm Chấn Thọ

Như chúng ta đã biết một giải pháp hòa bình mà không có công lý thì không thể bền vững được, vì bất công là mầm mống của chiến tranh. Luật bầu cử là nền tảng để xây dựng một thể chế dân chủ. Chúng ta, người không cộng sản, không thể khoán trắng cho một cơ cấu không đại diện chúng ta như Quốc hội CS soạn thảo luật bầu cử tương lai như ông Nguyễn Đan Quế đã đề nghị (*).

Quốc hội hiện thời của Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam (chính quyền cộng sản) thiếu tư cách đại diện cho người không cộng sản vì những lý do sau đây:

1.- Nếu chính quyền CS vẫn coi người Việt hải ngoại là công dân VN chiếu theo luật lệ hiện hành tại VN thì những công dân ấy phải được đại diện và có tiếng nói trong Quốc hội. Hiện thời người Việt Nam tại hải ngoại không có đại diện cũng như tiếng nói trong Quốc hội. Nếu Quốc hội hiện thời là cơ quan soạn thảo bầu cử ai sẽ là người nêu lên những ưu tư của người Việt hải ngoại. Ví dụ người Việt hải ngoại có phải từ bỏ quốc tịch nơi mình cư ngụ trước khi ứng cử vào Quốc hội hay không? Hoặc là ứng cử viên có phải cư ngụ tại VN mới được ứng cử không?

2.- Tại quốc nội người dân chỉ có thể bầu cho các ứng cử viên được chỉ định bởi Mặt Trận Tổ Quốc, một cơ cấu trá hình của đảng Cộng Sản. Vì vậy đa số thành viên của Quốc hội hiện thời là đảng viên đảng Cộng Sản. Thế thì làm sao các phong trào đối lập có thể có đại diện trong Quốc hội ấy. Chưa nói đến làm sao luật bầu cử do Quốc hội ấy soạn thảo sẽ công bằng đối với các phong trào đối lập.

Thêm nữa khi nói đến luật bầu cử chúng ta phải nghĩ ngay đến cơ quan xét xử các vi phạm luật bầu cử. Hệ thống pháp luật hiện nay bị kèm tỏa và chỉ huy bởi đảng CSVN, làm sao chúng ta có thể tin tưởng vào hệ thống ấy. Như thế làm sao giải quyết bế tắc nêu trên?

Xin thưa, chúng ta phải đi từ một văn kiện pháp lý vững chắc. Đó là hiệp định Ba Lê. Mặc dù hiệp định ấy rất bất lợi cho VNCH, bằng chứng là bộ đội CSVN đã chiếm trọn miền Nam VN nhưng hiện thời chúng ta vẫn còn có thể áp dụng phương thức bầu cử mà hiệp định ấy đã đặt ra. Và nhất là phương thức ấy đã được chấp nhận bởi chánh phủ CS đương thời và là cha đẻ của chế độ hiện nay. Họ không thể từ chối phương thức bầu cử ấy nếu họ không muốn chứng tỏ sự ngoan cố và lật lọng của họ một lần nữa.

Chiếu điều 12 của hiệp định Ba Lê, hai bên miền Nam Việt Nam tức là chánh phủ VNCH và Chánh phủ Cách Mạng Lâm Thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam sẽ thành lập Hội đồng Quốc gia mà nhiệm vụ là tổ chức tổng tuyển cử tự do và dân chủ và quy định thủ tục và thể thức của cuộc tổng tuyển cử này [điều 12 (b) và 9(b) hiệp định Ba

Lê]. Sau đó chánh quyền miền Nam VN sẽ “*bàn bạc và thỏa thuận*” (sic) với chánh quyền CS để định ra thủ tục và thể thức của một cuộc tổng tuyển cử rộng lớn hơn (điều 15 chương V hiệp định Ba Lê)

Nếu vì lý do hoàn cảnh chúng ta không áp dụng được thể thức nêu trên thì ít nhất chúng ta phải cố gắng duy trì tinh thần của thể thức ấy. Tức là luật bầu cử tương lai phải được soạn thảo bởi các thể lực tiêu biểu cho xã hội VN, đó là lực lượng CS và những người không cộng sản. Và nhất là trong cơ quan áp dụng luật bầu cử ấy phải có mặt người không cộng sản.

Nhưng ai đại diện người không cộng sản?

Đó là vấn đề huyết mạch của mọi giải pháp cho VN. Nếu muốn áp dụng thể thức tổng tuyển cử của hiệp định Ba Lê chúng ta cần đến sự có mặt của VNCH. Chánh phủ hậu thân VNCH sẽ đại diện cho Dân Quân Cán Chính VNCH. Những người chống đối VNCH sẽ được đại diện bởi hậu thân Chánh phủ Cách mạng Lâm thời miền Nam VN

Nhưng ai đại diện cho người cộng sản thức tỉnh?

Chắc chắn là đảng CS cũng như chánh quyền CS hiện tại không thể đại diện cho họ được. Thế thì làm sao họ có tiếng nói. Theo thiên ý của tác giả, người cộng sản thức tỉnh gồm có người cộng sản thức tỉnh chống VNCH và người cộng sản thức tỉnh không ít thì nhiều đồng ý với các giá trị của VNCH. Chánh phủ VNCH đã từng có những cán bộ CS hồi chánh nắm giữ các chức vụ quan trọng. Thế thì không có trở ngại nào ngăn cấm chánh phủ hậu thân VNCH dành cho những người cộng sản thức tỉnh một chỗ đứng xứng đáng vì họ là người ở trận tuyến đầu. Trái lại không có gì ngăn cấm những người CS thức tỉnh không đồng ý với VNCH sinh hoạt với những người không cộng sản chống VNCH mà ta thường gọi nôm na là những người thân cộng trong hậu thân chánh phủ Cách mạng Lâm thời miền Nam VN.

Làm sao có chánh phủ hậu thân VNCH?

Xin xem bài “Thử tìm một giải pháp cho VN” (cùng tác giả) để tìm giải đáp, nhưng xin nói tóm tắt là VNCH chưa bao giờ bị giải thể mặc dù một số thành viên của Quốc hội VNCH bị bắt, một số phải di tản. Các cơ quan hành pháp và tư pháp cũng trong tình trạng đó nhưng chưa bao giờ người công chức VNCH nhận được giấy giải nhiệm cũng như chưa bao giờ người lính VNCH nhận được giấy giải ngũ. Vì sự trao quyền vi hiến giữa Tổng thống Trần Văn Hương và ông Dương Văn Minh nên khi đầu hàng ông Dương Văn Minh không đại diện cho VNCH. Thêm nữa, chưa bao giờ có sự bàn giao giữa VNCH và lực lượng chiếm đóng miền Nam VN. Như ta rõ, lúc vào tiếp thu dinh Độc Lập, lực lượng chiếm đóng đại diện bởi ông Bùi Tín (nếu tôi không lầm) không chấp nhận bàn giao chính phủ vì theo họ ông Dương Văn Minh không có gì để bàn giao hết và họ khẳng định rằng họ đến để chiếm đóng mà thôi.

Thế thì nếu muốn Quốc hội VNCH có thể họp lưỡng viện và áp dụng hiến pháp đệ nhị cộng hòa sau khi quyết định tính cách bất hợp hiến của ông Dương Văn Minh

Mong rằng các ý kiến nêu trên được các lực lượng dân chủ quốc nội cũng như hải ngoại quan tâm. Nếu có sơ sót, xin được chỉ dẫn.

Ghi chú: (*) Thư của Bác sĩ Nguyễn Đan Quế gửi Đại Hội Mạng Lưới Nhân Quyền VN (tổ chức vào ngày 6-10-2000 tại Los Angeles) có đoạn như sau:

“Quốc hội VN cơ quan quyền lực cao nhất dù chỉ là hình thức nhưng trên nguyên tắc vì là đại diện cho cử tri của mình nên có tư cách pháp lý để soạn thảo một văn kiện cho giai đoạn chuyển tiếp. Đó là luật bầu cử công bằng tự do, có giám sát quốc tế.”